

ODVJETNIK/ATTORNEY AT LAW
DANIEL ĆUKUŠIĆ
HR-10 000 Zagreb, Štefanićeva 6/IV
Mob: +385 (0) 91 27 11 986
E-mail: odvjetnik.cukusic@gmail.com

U Zagrebu, dana 27. 12. 2021. godine

OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU

TURININA 3

10 000 ZAGREB

Na broj: Ovr-1097/2021

Ovršna stvar:

OVRHOVODITELJ: IVO MILOŠEVIĆ, VLASNIK "AC-DC" ELEKTRO SERVIS;

OVRŠENIK: ANKA BURCAR, OIB: 15209193436, Slatinska cesta 65, Novalja, zastupan po punomoćniku Danielu Ćukušiću, odvjetniku u Zagrebu, Štefanićeva 6/IV, OIB: 42641546982;

OČITOVANJE NA ODGOVOR NA ŽALBU

I

PRIJEDLOG ZA ODGODU OVRHE

3x

I. Ovršenica se ovim putem očituje na navode iz odgovora na žalbu od dana 20. prosinca 2021. godine, i to kako slijedi:

Ovrhovoditeljivi navodi su u konstantnoj kontradikciji s notornim činjenicama.

Uz to ovrhovoditeljevi navodi su maliciozni i tendenciozni te isti pritom konfabulira kako bi se stvorila faktografska konfuzija te hektična situacija na štetu ovršenice.

Summa summarum, notorne činjenice su sljedeće:

- postoji drastični i notoran nesrazmjer između vrijednosti predmetnih nekretnina i (nepostojećih) tražbina ovrhovoditelja (u tijeku je postupak po izvanrednim pravnim lijekovima);
- predmetna ovrha u svakom slučaju nije dopuštena u odnosu na ovršenicu, obzirom da je riječ o nekretnini ovršenice u kojoj ista prebiva kao svom domu;
- ovrhovoditelj nije niti pokušao naplatiti svoju tražbinu drugim sredstvima ovrhe već je njegov isključivi cilj ovršenika materijalno upropaštavanje ovršenika;
- provedbom ovrhe na nekretninama ovršenice bilo bi povrijeđeno njezino pravo na dom te bi time za istu nastala nenadoknativa materijalna i egzistencijalna šteta, te bi se grubo povrijedile dvije ustavne i konvencijske vrijednosti: zaštita doma te obiteljskog života te načelo razmjernosti;
- ovršenik nije pristao na sudsku prodaju nekretnine;
- ovrhovoditelj nema NIKAKAV interes za hitnim namirenjem (nepostojeće) tražbine;

Postojeća praksa ukazuje sljedeće: "Gubitak doma najekstremniji je oblik miješanja u pravo na poštovanje doma, ali unatoč tome to pitanje ne nameće se automatski u svakom sporu vezanom uz prisilno iseljenje, već je stranka dužna pozvati se (istaknuti) na povredu tog prava. Međutim, ukoliko se tijekom postupka pred građanskim sudovima istakne prigovor miješanja (zadiranja, uplitanja) u njezino pravo na poštovanje doma mjerom prisilnog iseljenja, mora se osigurati da nezavisni sud ocijeni razmjernost i razumnost takve predložene mjere bez obzira na (ne)postojanje pravne osnove (McCann protiv Ujedinjenog Kraljevstva, br. 19009/04, § 50., 13. svibnja 2008.). U tom je smislu potrebno podsjetiti na dio već citirane presude ESLJP-a Bjedov protiv Hrvatske koji glasi: "71. ... nadležnost za provedbu testa razmjernosti leži na sudu koji provodi redoviti građanski postupak u kojemu je država i podnijela tužbu tražeći podnositeljevo prisilno iseljenje (vidjeti Paulić protiv Hrvatske, br. 3572/06, § 44., 22. listopada 2009.)." Pri tome Ustavni sud napominje da su sudovi dužni ispitati te navode iako stranka nije izrijeком navela mjerodavnu ustavnu odnosno konvencijsku odredbu (članak 34. Ustava odnosno članak 8. Konvencije), već to proizlazi iz njezinih navoda koji u svojoj biti predstavljaju pozivanje na pravo na dom (primjerice, da u stanu boravi dugi niz godina, da uredno plaća najamninu te da ishod parničnog postupka predstavlja za nju egzistencijalno pitanje)."

Sporna ovršna isprava odnosi se na odluku Visokog trgovačkog suda RH koji je odbio presudom od 6. rujna 2021. posl. broj: PŽ-7146/2019 žalbu (ovdje) ovršenice i potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zadru posl. br.: Povrv-169/2017-89 od 26 rujna 2019., a ujedno je rješenjem odbijena kao neosnovana žalba izjavljena protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zadru posl. br.: Povrv-169/2017-89 od 26. rujna 2019. u t. II njegove izreke. Prvostupanjskom presudom Trgovačkog suda u Zadru posl. br.: Povrv-169/2017-89 od 26 rujna 2019. održan je na snazi platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Elizabete Škunca iz Paga, posl. br.: Ovr-5/15 od 16. ožujka 2015. kojim je naloženo tuženoj (ovdje ovršenici) da tužitelju isplati ukupni iznos od 210.282,50 Kn zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na specificirane iznose. Istovremeno, rješenjem prvostupnog suda u t. I ukinut je platni nalog u dijelu u kojem je naloženo tuženoj da tužitelju namiri iznos od 1.975,00 kn s naslova predvidivog ovršnog troška, te je utvrđeno da je u tom dijelu tužba povučena, u t. II naloženo je tuženoj da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak od 39.924,58 kn, dok je u t. III tužitelj odbijen sa zahtjevom za isplatu 26.078,29 Kn. Također, ovršenica je, unutar propisanog roka, podnijela ustavnu tužbu, prijedlog za ponavljanje te prijedlog radi donošenja odluke o dopuštenju revizije protiv Presude i Rješenja Visokog trgovačkog suda RH u Zagrebu posl. broj: PŽ-7146/2019 od dana 6. rujna 2021.

Isto tako, ovršenica (tamo tuženica) smatra da je donesena sudska odluka rezultat počinjenja kaznenog djela. Naime, grafološki vještak nije pravilno vještačio obzirom na činjenicu kako nije vršio uvid u izvorne potpise, već isključivo preslike.

Kazneni postupak je iniciran prvenstveno iz razloga što je vještak tvrdio da je vještačio originalni materijal, a utvrđeno je da je vještačio preslike koje su krivotvorene. Naime, u spisu su nepotpisane situacije, a isti je vještačio potpisane kopije i paralelno tvrdio da je vještačio izvorni materijal.

Temeljni oblik navedenog djela ostvaren je kada svjedok, vještak, prevoditelj ili tumač koji u prethodnom kaznenom postupku, u postupku pred sudom, međunarodnim sudom čiju sudbenost Republika Hrvatska prihvaća, arbitražnom, u prekršajnom postupku, upravnom postupku, postupku pred javnim bilježnikom ili stegovnom postupku dade lažni iskaz, nalaz ili mišljenje ili nešto lažno prevede.

Propisana sankcija jest kazna zatvora od šest mjeseci do pet godina.

Ratio legis djela zaštita je djelovanja pravosudnih tijela pri utvrđivanju činjeničnog stanja. Davanje lažnog iskaza je formalno kazneno djelo koje je dovršeno u trenutku kada je iskaz dan. To međutim ne znači, kao

što bi se uobičajeno smatralo, da se kazneni progon za isto može pokrenuti nakon saznanja za počinjeno djelo te eventualno počinitelja. Ako je postupak u kojem je svjedok iskazivao i pri tome navodno počinio kazneno djelo davanja lažnog iskaza u tijeku, optužnica za ovo djelo moći će se podnijeti tek kada započeti postupak bude pravomoćno završen (što je ovdje slučaj).

Sukladno navedeno, a s obzirom da je ovdje tajming od esencijalne važnosti – moli se Naslov da se kod nadležnog državnog odvjetništva informira o stanju kaznenog postupka te da presliku spisa dostavi u isti kazneni postupak.

Vještak bi analizu trebao provesti sukladno metodi ispitivanja rukopisa i potpisa akreditiranoj prema međunarodnoj normi HRN EN ISO/IEC 17025:2007.

Dokaz:

- *Kaznene prijave;*
- *Prijedlog – izvanredni pravni lijek;*

II. Ovršenik će ovu žalbu dopuniti u zakonskom roku, dok već na temelju iznesenog Sudu predlaže da temeljem čl. 51. st. 2. OZ-a ukine osporeno rješenje o ovrsi te odbaci predmetni ovršni prijedlog te podredno da se odgodi predmetna ovrha do donošenja odluke Vrhovnog suda povodom izvanrednih pravnih lijekova.

Ovršenik pp:

- sastav očitovanja na odgovor na žalbu i prijedlog za odgodu ovrhe 5.000,00 kn + PDV uvećano za pristojbe